

den sociale styrelseslov, i det omfang socialministeren bestemmer det, varetager den centrale forvaltning af sociale anliggender.

Endelig kan nævnes de styrelser, som er oprettet under miljøministeren, f.eks. miljøstyrelsen og fredningsstyrelsen. For disse styrelser er det i henholdsvis miljøbeskyttelsesloven og fredningsloven bl.a. direkte nævnt, at styrelserne rådgiver miljøministeren og andre myndigheder i spørgsmål vedrørende miljøbeskyttelse og naturfredning.

Efter lovforslaget vil det blive fastsat i loven, at sundhedsstyrelsen er sundhedsfaglig rådgiver også for andre myndigheder end indenrigsministeren.

Foruden at bringe sundhedsstyrelsens virksomhed ind under et parlamentarisk ansvar har præciseringen af sundhedsstyrelsens status som styrelse under indenrigsministeriet til formål at danne grundlag for en styrkelse af sundhedsstyrelsens generelle rådgivende funktioner overfor indenrigsministeriet.

I overensstemmelse med den udvikling, der har været i opgavefordelingen mellem staten og kommunerne i den forløbne tid, er nu langt den overvejende del af det offentliges opgaver på sundhedsområdet henlagt til kommuner og amtskommuner. Statens overordnede ansvar for sundhedspolitikken samt for sundhedsekonomien og dermed ressourcudnyttelsen varetages på denne baggrund i første række gennem det generelle samarbejde med kommuner og amtskommuner om omstilling og effektivisering af sundhedsvæsenets ydelser. Denne indsats vil i den kommende tid blive intensiveret som led bl.a. i opfølgningen af betænkningen om sygehusenes organisation og økonomi fra indenrigsministeriets produktivitetsudvalg (1984) og betænkning nr. 1044 (1985) om samordning i sundhedsvæsenet.

3. Sundhedsstyrelsens opgaver i forhold til andre myndigheder

Sundhedsstyrelsen har hidtil haft en generel rådgivningsbeføjelse også over for andre myndigheder end indenrigsministeriet. Som nævnt vil denne virksomhed fortsætte.

Herudover er sundhedsstyrelsen pålagt opgaver i en række sørløve inden for andre ministerområder end indenrigsministeriet.

I de fleste af disse love består sundhedsstyrelsens opgaver i besættelsen af medlemsposter i sagkyndige organer eller i konkret rådgivningsvirksomhed. Dette gælder f.eks. i lov om ligsyn m.v. (justitsministeriet), lov om kvalitetskontrol med

fisk og fiskevarer (fiskeriministeriet) og lov om arbejdsmiljø (arbejdsministeriet).

På andre områder har sundhedsstyrelsen mere omfattende administrative opgaver efter de pågældende love. Det gælder lov om brug af radioaktive stoffer og lov om sikkerhedsmæssige og miljømæssige forhold ved atomanlæg m.v. (miljøministeriet).

Lovforslaget vil ikke ændre i sundhedsstyrelsens opgaver over for disse ministerier.

Sundhedsstyrelsen har ligeledes en række opgaver i forhold til Grønland, idet sundhedsvæsenet i Grønland er statsdrevet med en under indenrigsministeriet ansat embedslæge – landslægen – som den øverste tilsynsførende og rådgivende stedlige instans i alle lægelige anliggender, medens sundhedsvæsenet i øvrigt ifølge lovgivningen sorterer under Ministeriet for Grønland. Lovforslaget vil ikke ændre sundhedsstyrelsens opgaver på dette område.

4. Forskellige administrative forhold

Lovforslaget ophæver de hidtidige regler om sundhedsstyrelsens og Statens Seruminstiutts organisation, herunder om ledelsesforholdene.

Indenrigsministeren kan allerede i kraft af den almindelige adgang for en minister til at fastlægge forholdene for styrelser og institutioner, der hører under vedkommende ministers forretningsområde, træffe bestemmelser om sådanne forhold. Specielt for så vidt angår ophævelsen af nugældende lovs uddannelseskraft til sundhedsstyrelsens chef bemærkes, at sundhedsstyrelsens virksomhed omfatter hele det sundhedsfaglige område. Et krav om uddannelse som læge er i sig selv hverken en garanti for eller en nødvendig forudsætning for, at den pågældende kan sikre, at styrelsen giver korrekt sundhedsfaglig rådgivning på såvel det lægefaglige område som på tandpleje-, apoteker-, lægemiddel-, jordemoder- og sygeplejeområdet. Afgørende er derimod sådanne ledelsesmæssige egenskaber, at den fornødne organisering af den sundhedsmæssige sagkundskab sikres.

Lovforslaget indeholder i kapitel 2 bestemmelserne om fratagelse og generhvervelse af autorisation til udøvelse af hverv inden for sundhedsvæsenet. Disse bestemmelser svarer indholdsmæssigt til § 5 i den gældende lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse. Der er dog gennemført en sproglig modernisering af bestemmelserne.

B. Sundhedsvæsenets patientklagenævn (kapitel 3)

1. Forslagets hovedindhold